

1989 г.", в която основният въпрос, който авторът разглежда и на когото търси отговор е дали БПЦ през годините на комунизма е репресиран организъм или казионна организация. Изследването потвърждава тезата, че БПЦ в много по-голяма степен е репресиран организъм.

Първият период, за който става въпрос в настоящото проучване, може да се характеризира като един от най-травматичните в историята на БПЦ. Какво е мястото на Сливенска епархия в целия този процес и за начало какъв е животът в нея към момента, когато се извършва деветосептемврийският преврат и малко след това? Поначало и по това време епархията обхваща седем духовни околии, които не са съобразени с административното деление на страната – Сливенска, Бургаска, Ямболска, Тополовградска, Карнобатска, Котелска и Малкотърновска. Седалището ѝ е в гр. Сливен. Основната фигура, която я представлява и ръководи е четвъртият от учредяването на епархията (1873) митрополит Евлогий, избран на 18 юни 1939 г., след смъртта на митрополит Иларион. Изборът е отбелязан в местната преса по подобаващ начин. В „Изток“ в броя си от 24 юни съобщава: „Сливен даде пример...Един исторически избор на митрополит. За първи път в новата история на Българската църква един епископ събира при пълнен ред и безкористие гласовете на всички избиратели.” Целият брой е посветен на митрополитския избор, за „да ознаменува едно историческо събитие – влизането на четвъртия Сливенски митрополит в престолния му град Сливен. Издаде се в 5 000 броя и се разпространи масово за спомен, слава и чест на това крупно историческо събитие.”¹ В „Църковен вестник“ от 7 юли 1939 г. отбелязва: „Туй именно пълно единодушие, проявено в избора както от епархийските избиратели, така и от архиерейския сонм на Българската църква, е едно рядко и твърде радостно явление. То свидетелства за високото съзнание у избирателите и за пълната увереност у всички в качествата и добродетелите на новоизбрания Митрополит – най-достойния между достойните кандидати”. Самият митрополит Евлогий в първото си архиерейско слово казва:

„Комуто много е дадено, от него много и ще се иска. Аз чувствавам, че вие ще искате от мене много нещо: да бъда като апостолите:

¹ „Изток” 1939, 227.